

gere, som har gjort den Plan ringere, som Flertallet har stillet frem. Det forekommer mig tvivlsomt, at den var ringe nok i Forvejen, og det ærede Medlem sagde jo ogsaa, at den var ringe nok i Forvejen, men Ministeren har ifølge det ærede Medlems Udtalelser gjort Planen ringere, daarligere for Landarbejderne, for dem, som han repræsenterede, og saa takker det ærede Medlem Ministeren i Dag, takker ham, fordi den ærede Minister har givet nogle ikke meget bestemte Løfter om at søge at stræbe noget hen i den Retning, som det er foreslaet af Flertallet. Det ærede Medlem sagde, at han har ikke de socialdemokratiske Arbejderes Tillid, og han rettede det til, at han ikke har de organiserede Arbejderes Tillid. Nej, og det tror jeg heller ikke, det ærede Medlem vil saa ved at fortsætte paa den Vej. Han roste sig af, at han derimod havde Tillid hos en Del af dem, der ikke vare organiserede. Hvad er nu Forskellen paa en organiseret Arbejderstand og en ikke organiseret Arbejderstand? Ja, Forskellen er den, at de organiserede Arbejdere komme sammen, naar der er en Sag, som interesserer dem, og drøfte den, vende og dreje den paa alle mulige Maader for at se, hvad der egentlig ligger bag ved, hvad der skjuler sig bag Ordene, hvad en saadan Sag i det hele indeholder, og naar de have gjort dette, have de dannet sig en bestemt Mening om Sagen. Men den uorganiserede Arbejder sidder hjemme, han taler maasse en lille Smule med sin Nabo en Gang imellem, men han faar aldrig drøftet en Sag saadan til Bunds som den organiserede Arbejder. Han er mere uvidende end den organiserede Arbejder, fort sagt, han er i Reglen — der gives naturligvis Undtagelser — mere uvidende om offentlige Sager og offentlige Anliggender, altsaa f. Eks. en Sag som denne, end den organiserede Arbejder. Og saa kommer det ærede Medlem og siger, at han har Tillid hos de uorganiserede Arbejdere, hos dem, der have mindst Forstand paa Sagen, medens han derimod ingen Tillid har hos de organiserede Arbejdere, som have tænkt Sagen igennem, som have drøftet Sagen, som søge at sætte sig ind i Sagerne. Ja, det vil vistnok ogsaa vare noget, inden han faar deres Tillid. Det ærede Medlem udtalte, at jeg havde angrebet Regeringsforslaget, men ikke Kommissionens, han mente, at jeg havde forvekslet de to Forslag. Det har jeg aldeles ikke. Jeg sagde nemlig udtrykkelig i mit første Foredrag — ligesom det ærede Medlem derovre nylig sagde — at der var kun en Grads Forskel. Jeg sagde, at jeg fuldt vel kan se, at Regeringens Forslag er ringere end Kom-

missionens, men at Forskellen er saa ringe, at den i Virkeligheden ikke kommer til at spille nogen Rolle, naar der er Spørgsmaal om at hjælpe den store Landarbejderstand paa en saadan Maade, som den fortjener. Det ærede Medlem sagde, at jeg kunde ikke se paa Navnene, hvorledes Medlemmerne havde arbejdet i Kommissionen, og han talte om sit store Arbejde i Kommissionen. Jeg turde maasse erindre ærede Medlemmer om den Debat, der fandt Sted for nogen Tid siden i Tinget, hvor det ærede Medlem paa en ret striks Maade tog et andet Medlem, saavidt jeg erindrer det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (N. Clausen), i Skole. Jeg maa da maasse erindre om, hvad det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds da udtalte om det ærede Medlem for Aalborg Amts 3dje Valgkreds. Naar man altsaa ser det i den Belysning, faar man ikke det store Arbejde ud af det. Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (N. Clausen), sagde at det ærede Medlem for Aalborg Amts 3dje Valgkreds (S. Jensen) ikke spillede nogen overordentlig stor Rolle eller udrettede noget i Kommissionen, og jeg siger: Jeg kan ikke se i den Betænkning, at det ærede Medlem har gjort noget stort, at han har udrettet noget. Det ærede Medlem siger, at det har været hans Op-gave at trække Modstanderne saa langt med som muligt, og at han derfor har trukket dem med saa langt som muligt, og da han saa har faaet dem til det Sted, hvor han ikke kunde faa dem længere, har han selv sluttet sig til dem, og paa den Maade er han kommen til at staa som Underskriver af Flertallets Indstilling. Jeg tror, det ærede Medlem burde have gaaet en anden Vej. Det ærede Medlem er, forekommer det mig, ret klogtig, naar det drejer sig om at tage forskellige Medlemmer i Skole her i Salen, det har han vist ved forskellige Lejligheder, og det skulde være løjerligt, at han kunde sidde saadan i Kommissionen og ikke rigtig kunde finde ud af, hvilken Taktik der vilde være den rigtige at bruge der. Der tror jeg ganske vist, han burde have søgt at tage Modstanderne med saa langt som muligt, men derfor kunde han meget godt have præciseret sit Mindretalsstandpunkt saaledes, som han mente, det skulde være, uden til Slut at behøve at gaa op i en højere Enhed. Og jeg drifter mig til at sige, det var hans Pligt at gøre det. Naar han var den eneste Repræsentant for Arbejderne i Landhøkkommisjonen, har han den Pligt at fremsætte sit Syn klart og fuldt ud, for at der kan blive taget Hensyn dertil. Det ærede Medlem har jo set, at den højtærede